

ÚPADEK ZÁPADNÍ CIVILIZACE - SVĚT SE ZMĚNIL V SODOMU. Zlo a zvrácenosti prohlášeny za ctnost, právo na zločin a vraždit, děti v rukou zločinců. Pronásledování statečných. Blíží se velká katastrofa?

- CZ24 News | 27. listopadu 2023

Radomír Malý konstatuje úpadek západní civilizace, která zlo prohlásila za dobro a připomíná, že nejde o něco zcela neznámého, a přestože víme, jak to musí skončit, řítíme se do propasti, jejíž jícen zatím svou obětí možná zahrazuje ne sedm, ale deset statečných - "spravedlivých"

Asi bychom v dějinách nenašli epochu, kdy by si lidé, zejména ti vzdělaní, nestěžovali na morální zkaženost tehdejší společnosti. Jsou tedy dnešní stížnosti především věřících katolických křesťanů v něčem výjimečné? Není to jednoduše tak, že se hřešilo vždycky zhruba stejně a nelze tvrdit, že v minulosti to bylo lepší než dnes?

I vražda je prý dobro

Jenže tyto otázky jsou položeny špatně. Klepnutím na hlavičku není dotaz na kvantitu hříchů, ale jak společnost konkrétní provinění proti přirozenému mravnímu zákonu a Desateru Božích přikázání vnímá a posuzuje. A tady diametrální rozdíl dneška a minulosti skutečně a hmatatelně existuje.

Hřešilo se vždycky, i v křesťanském středověku, leckdy i mohutně. Vraždy, násilí, krutost, cizoložství, smilstvo... Vždycky se ale „vědělo“ a nezastíralo, že toto je zlo, které nutno trestat. Tomu odpovídalo i zákonodárství. Dnes se ale hřích a zlo vydávají za dobro a v tomto duchu se upravuje i legislativa. V tom je podstatný rozdíl proti minulosti.

Uvedme jen pár reprezentativních příkladů. Usmrcení nevléčitelně nemocného nebo přestárlého člověka (oficiálně z „humánních“ důvodů, aby prý netrpěl, ačkoliv paliativní medicína je schopna fyzickou bolest téměř eliminovat) bylo ještě v nedávné minulosti klasifikováno jako vražda a zákon toto stíhal. Ještě soudní tribunál v Norimberku po II. světové válce odsuzoval hitlerovské prominenty mj. i za tyto těžké zločiny zvané „eutanazie“.

Kriminalizace mravných

Dnes jsou ale tatáž zvěrstva dovolena v mnoha vyspělých zemích světa a nadnárodní organizace typu OSN nebo EU tlačí na jejich všeobecnou legalizaci. V Belgii, když se letos nepodařilo 36letou pacientku s rakovinou usmrtit injekcí, lékaři ji udusili poduškou, aniž v tom viděli problém. Ve Velké Británii nevléčitelně nemocná Indi Gregoryová byla v nemocnici zabita lékaři, i když rodiče nesouhlasili a chtěli ji doma opatrovat. Vše proběhlo v souladu se zákonem, jenž eutanazii povoluje.

Umělé potraty byly vždycky až do nedávné minulosti považované za vraždy, jak stanoví už přirozený mravní zákon. Proto je také státy stíhaly příslušnými paragrafy. Dnes jsou legální v absolutní většině vyspělých zemí jako „právo ženy“. Ani těhotné, jež potrat podstoupí, ani zdravotnický personál, který

je provádí nebo se na nich podílí, nejsou postaveny před soud.

Tam naopak navzdory morálnímu kodexu plynoucímu z přirozeného mravního zákona se musí zodpovídat ti, kdo proti těmto vraždám nejbezbrannějších bytostí statečně pozvednou svůj hlas. Stovky, ne-li tisíce obránců nenarozeného života jsou každoročně odsuzovány v USA, v Kanadě, ve Velké Británii a v zemích EU do vězení nebo k pokutě za to, že se modlily nebo protestovaly před potratovými klinikami.

Lidské právo na zločin

Francouzský prezident Emmanuel Macron chce vložit „právo ženy na potrat“ mezi základní ústavní práva své země. Ve Velké Británii soud nařídil potrat u 11letého děvčete, jež otěhotnělo po znásilnění 14letým hochem. Když dívka sama i její rodiče potrat odmítli, soudci o nich prohlásili, že mají „naivní myšlení“.

Parlament Evropské unie chce prosadit ve všech členských státech volný obchod s lidskými embryi včetně pokusů na nich. Rakouská aktivistka pro život Tamara Todorovicová dostala od soudu mastnou pokutu za to, že stála s protipotratovým transparentem před veřejnou budovou.

Toto až do nedávna nebyvalo a každému člověku, jenž dosud neohlušil své svědomí, se musí nad otvírat kudla v kapse. Před soudem by se přece logicky měli zodpovídat ti, kdo vraždění nevinětek legislativně zavádějí, radí k nim nebo je vyžadují a posléze provádějí, nikoli ti, kdo život nenarozených chrání a ozývají se veřejně proti těmto zjevným zločinům.

Dalším případem, v němž došlo k totálnímu převrácení hodnot, je monogamní svátostné manželství a rodina. Cizoložství, smilstvo, stejnopohlavní svazky, transsexualismus, možnost změny pohlaví včetně jiného než mužské nebo ženské, tzv. sexuální výchova dětí už od mateřských škol (v Německu již ve 4 letech se děti učí masturbovat, v 10 letech souložit), zkrátka vše, co spadá pod tzv. genderovou ideologii, bylo ještě donedávna pokládáno buď za nemravnost, nebo šílenství, zákony nic takového neumožňovaly, naopak praktikovaná homosexualita nebo pornografie byly trestně stíhány. Dnes ale jsou to všechno „lidská práva“ a naopak ten, kdo se zastává tradiční monogamní rodiny a věrného manželství, se často musí zodpovídat před soudem.

Pronásledování statečných

Zmiňme pouze letošní známé mediální kauzy: Ve Velké Británii katolická publicistka Caroline Farrowová se dvakrát octla ve vězení, protože odmítla transsexuála, biologicky muže, oslovit jeho novým, „ženským“ jménem. V Polsku prezidentka Hnutí pro život Kaja Godková má být stíhána za to, že veřejně publikovala informace o pedofilii v komunitách LGBT.

V Německu katolickému novináři Eduardu Proelsovi hrozí až 5 let vězení, neboť na sociálních sítích zveřejnil článek, že muži zůstanou vždycky muži a ženy ženami bez ohledu na to, jak se sami deklarují a jak se nechávají „přeoperovat“. Taková připomínka zjevného je prý „diskriminující“ a v příkrém rozporu se zákonem proti diskriminaci.

Poslankyně Spolkového sněmu Beatrix von Storch z Alternativy pro Německo (AfD) má být podrobena disciplinárnímu řízení, protože odmítla transsexuálního kolegu ze Strany zelených oslovovat jako ženu a trvala na tom, že je biologicky mužem. V africké Keni žurnalistce Ann Kioko zmrazily úřady bankovní konto za její katolický postoj k homosexualitě, takže nemá peníze na živobytí. Tyto případy jsou však jenom špičkou ledovce.

Během posledních desetiletí tak došlo ve světě k radikální změně paradigmatu ohledně toho, co je

dobro a co zlo. To, co přirozený mravní zákon a katolická nauka vždycky pokládaly za neřest a hřích, se najednou stalo „lidským právem“ – a naopak to, co bylo vždycky vyzvedáváno jako ctnost, kriminálním skutkem a zločinem trestným podle příslušných nových zákonů.

Jdeme cestou Sodomy

Tento svět se tak stal horším a zkaženějším než ten minulý. Ne ani tak proto, že se mohutně hřeší, nýbrž hlavně proto, že hřích je vykládán jako ctnost a ctnost jako zločin – a kdo na to veřejně poukáže, musí počítat s trestním postihem.

Není to něco úplně neznámého. Právě tak tomu bylo v Sodomě. Bůh ji nezničil pouze proto, že její obyvatelé se hojně dopouštěli stejnopohlavního smilstva, ale zejména proto, že tyto a další zvrhlosti učinili legitimní normou života, jak lze vyčíst z 18. a 19. kapitoly knihy Genesis.

Z toho vyplývá i dnešní „otázka na tělo“: Kdy Bůh potrestá nějakou globální katastrofou i současný zvrhlý svět? Co jej od toho zadržuje? Samozřejmě konkrétní odpověď neznáme, je to jedno z Božích tajemství. Snad se ale můžeme domnívat – je to prosím můj osobní názor – že Pán přece jenom má v tomto světě svých „deset spravedlivých“, ne-li víc, těch, kteří „nesklonili svá kolena před Bálem“.

Mlčení

Stále ještě navzdory nemravným zákonům jsou tady svědkové Kristovi, kteří se umějí ozvat ve prospěch pronásledovaných a ohrožených smrtí a zasadit se o morální hodnoty. A to i tehdy, když oficiální reprezentace Katolické církve, jež má být svědomím světa, zbaběle kapituje (tzv. novocírkev). Jsou tady stále velkolepé charitativní akce, zejména ty, o kterých se mnoho neví, neboť mainstreamová média o nich mlčí.

Minulý měsíc napříkla zemřela v Německu Lea Ackermannová, zakladatelka katolického hnutí Solwodi, které se ujímá dívek podvodně vylákaných z azijských, afrických nebo východoevropských zemí do západoevropských států, kde končí jako prostitutky v hampejzech. Solwodi vede již léta kampaň proti tomuto novodobému otroctví, kdy i nezletilá děvčata, dokonce i děti, jsou unášeny bohatými obchodníky s „bílým masem“, kdy rodičům obětí jsou slibovány dobré zaměstnání a vzdělání pro jejich děti v Evropě. Toto novodobé otrokářství se děje s tichou podporou vládních míst.

Kdo pomáhá zadržet Boží trest

V nejnovějším čísle časopisu Fels (11/2023) čtu krásný příběh o řeholní sestře Terese Mumuniové z africké Ghany a jejím týmu. Kongregace se jmenuje „Mariánské sestry od eucharistické lásky“ a věnuje se především obětem čarodějnických procesů. Ano, čtete dobře, čarodějnické procesy v Africe u pohanských kmenů zdaleka nejsou minulostí. Když se dítě narodí postižené, jsou prohlášeny šamanem ono i jeho matka za „proklaté“ a obě odsouzeny za „čarodějství“ k smrti upálením nebo předhozením dravé zvěři. Sestra Tereza se svými spolusestrami vyhledávají tyto děti i s jejich matkami, vstupují do jednání s kmenovými náčelníky a požadují, aby jim je vydali, a potom se jim věnují ve svých zařízeních.

I toto jsou ovšem jen namátkově vybrané případy opravdové věrnosti Bohu a jeho zákonu. Takových jsou ale tisíce. Snad právě toto drží trestající ruku Boží, která ovšem dopadne dle mého názoru velice tvrdě na lidstvo, pokud tito svědkové víry nebudou mít své následovníky.

Nebudou mít? Proč bych se jím ale nemohl stát právě já? Když se rozhodnu – a má víra mne k tomu

přímo nabádá - pro statečnou obranu Božího zákona ať už v otázce liturgie, katolického dogmatu nebo obrany tradiční rodiny a nenarozeného života, nebo pro některou charitativní službu v rámci lásky k bližnímu podle charizmatu, které jsem k tomu dostal od Pána, stávám se tím, kdo pomáhá zadržet Boží trest nad naším nevídaně zkaženým světem.

AUTOR: Radomír Malý

[ZDROJ](#)